

nove kraljične. Ni prav, da so imele letos svoje celice tako blizu navadnih delavskih celic.“

„Glejte, glejte,“ si tiho pravijo čebele, „zdi se, da je bila že v jajčecu namenjena za kraljico.“

„To ne,“ odvrne starka pestunja, „a mislila je kraljevsko. In to je glavna stvar!“

Dedek je odklenil skrinjo . . .

*Dedek je odklenil skrinjo,
skrinjo rožasto,
v skrinji so zacvele
bajke pisane.*

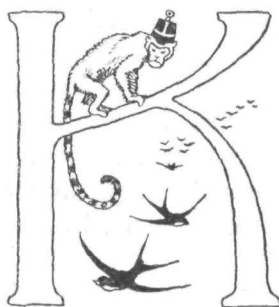
*V skrinjici se zbudil
solnčen je spomin,
pa zacvetel živo
kakor nagerlin.*

Cvetko Gorjančev.

K. ANDREJEV:

Srednja pot.

ristus in sv. Peter sta potovala po deželi. Na potu sta dohitela moža. Ko ju ta ugleda, jima zakliče:

„Hej, moža! Povejta mi, ali grem prav proti mestu? Dolgo že hodim; moral bi biti že davno v mestu, a ga še oddaleč ne vidim.“

„Zašel si, človek! Ta pot ni prava; vrniti se moraš,“ reče Kristus.

Potnik se je vrnil, Kristus in Peter pa sta potovala dalje. Spotoma reče Peter:

„Čudno, da je mož izgrešil pot.“

„Iz vasi, skozi katero je šel tujec, drže tri ceste, vsaka v svojo stran. Mož si je izbral srednjo pot,“ je odgovoril Kristus.

„Srednjo pot! In vendar je izgrešil. Rek „Srednja pot najboljša pot“, ki ga učiš tudi ti, ni torej povsem resničen.“

„Nikar ne dvomi, Peter, nad mojimi besedami,“ reče Kristus. „Ko bi se držal ta človek tega pregovora, bi gotovo ne zašel.“

„Kako to?“ vpraša Peter.

„V vasi je pil vina čez mero; pijan je šel na pot. Ko bi bil zmeren, bi bil trezen, in tedaj bi gotovo opazil, da ni ta pot prava, ampak druga,“ odgovori Kristus.

